

Abstrakt

Bezpilotní letecké prostředky byly prvotně užity k vojenským účelům a jsou k nim i nadále využívány. Nejen z tohoto důvodu je jejich zavádění pro humanitární účely diskutabilní, vyvolávající řadu dilemat. Zastánci humanitárních dronů hovoří zejména o jejich rychlosti, bezpečnosti, množství získaných dat, stejně jako o možnosti nasazení technologie v extrémně náročných podmínkách. Kritici humanitární technologizace naopak zdůrazňují možnost ztráty neutrality a nestrannosti humanitárních aktérů. Hovoří také o politizaci a militarizaci humanitární pomoci. Lze však konstatovat neexistenci konsensu jak mezi akademiky, tak v praxi. Literatura zaměřující se na etické otázky spojené s užitím humanitárních dronů v rámci humanitární pomoci a rozvojové spolupráce mimo oblasti konfliktu téměř chybí, nebo se tématu věnuje okrajově či nepřímě. Cílem této práce je analýza možných přínosů a rizik rozšíření humanitárních dronů teoreticky vymezená Etickým kodexem Mezinárodního hnutí Červeného kříže a Červeného půlměsíce a nevládních organizací pro poskytování humanitární pomoci v krizových událostech, který pojednává o základních dilematech humanitární práce. Tento text neposkytuje jasné stanovisko o vhodnosti užití dronů pro humanitární účely, ale poukazuje na to, že jak přítomnost humanitárních dronů, tak jejich absence, je problematická.